

Ministarstvo prostornog planiranja, urbanizma i državne imovine
Direktorat za inspekcijski nadzor, licence i drugostepeni postupak
Direkcija za licence, registar i drugostepeni postupak
Broj: UPII 17-042/24-40/2
veza:UP II 123-90/21
Podgorica, 31.01.2025.godine

Ministarstvo prostornog planiranja, urbanizma i državne imovine, pravni nasljednik Ministarstva ekologije, prostornog planiranja i urbanizma, rješavajući po žalbi izjavljenoj od Dese Radičević iz Kotora, koju zastupa Petar Martinović, advokat iz Cetinja, po priloženom punomoćju, na rješenje urbanističko - građevinskog inspektora Ministarstva ekologije, prostornog planiranja i urbanizma - Direktorata za inspekcijske poslove i licenciranje - Direkcije za inspekcijski nadzor, broj: UPI 12-269/1 od 16.08.2021.godine, a postupajući po presudi Upravnog suda Crne Gore, U.broj: 5242/21 od 10.01.2024. godine, shodno odredbi člana 57 Zakona o upravnom sporu, a na osnovu člana 199 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata („Sl.list CG“, br: 64/17, 44/18, 63/18, 11/19, 82/20, 86/22 i 4/23), člana 15 Uredbe o organizaciji i načinu rada državne uprave ("Službeni list Crne Gore", br. 98/23, 102/23, 113/23, 71/24, 72/24, 90/24, 93/24, 104/24 i 117/24), čl.46 stav 1 i 126 stav 7 i 128 Zakona o upravnom postupku ("Službeni list Crne Gore", br. 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17), donosi

R J E Š E N J E

Žalba se usvaja.

Poništava se rješenje urbanističko-građevinskog inspektora Ministarstva ekologije, prostornog planiranja i urbanizma - Direktorata za inspekcijske poslove i licenciranje - Direkcije za inspekcijski nadzor, broj: UPI 12-269/1 od 16.08.2021 godine i predmet vraća istom organu na ponovni postupak i odlučivanje.

Odbija se zahtjev za naknadu troškova postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Ministarstva ekologije, prostornog planiranja i urbanizma, pravnog prethodnika Ministarstva prostornog planiranja, urbanizma i državne imovine, broj: UPII 123-90/21 od 29.09.2021.godine, odbijena je žalba žaliteljke izjavljene protiv rješenja urbanističko-građevinskog inspektora tog ministarstva, broj: UPI 12-269/1 od 16.08.2021 godine, kojim joj je u stavu I dispozitiva rješenja naređeno rušenje, odnosno uklanjanje objekta, spratnosti prizemlje i sprat (P+1), koji se nalazi na kat.parceli, broj: 484 KO Lastva, opština Kotor, jer za isti nije pribavljeno rješenje o legalizaciji, shodno članu 170 stav 1 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, pod prijetnjom prinudnog izvršenja rješenja. U stavu II je navedeno da je rok za izvršenje ovog rješenja 20 dana od njegovog dostavljanja, dok je u stavu III dispozitiva rješenja navedeno da se izvršenje rješenja o uklanjanju osnovnog objekta stanovanja može sprovesti nakon obezbjeđenja alternativnog smještaja iz člana 171 zakona, kao i da je prije izvršenja rješenja potrebno uraditi elaborat o rušenju. U stavu IV rješenja, navedeno je da je žaliteljka dužna ukloniti stvari iz objekta koji je predmet izvršenja u roku od 20 dana od prijema rješenja, odnosno prije izvršenja rješenja.

Protiv citiranog rješenja, žaliteljka je pokrenula upravni spor pred Upravnim sudom Crne Gore, koji je presudom, U.br.5242/21 od 10.01.2024.godine, poništio citirano rješenje Ministarstva i našao da je tužba osnovana navodeći, između ostaloga: „Ocjenujući zakonitost osporenog rješenja ovaj Sud nalazi da je donošenjem osporenog rješenja, tuženi organ počinio povredu pravila postupka iz člana 22 stav 3 Zakona o upravnom postupku („Sl.list CG“, broj 54/16 i 37/17), kojom je propisano je da dispozitiv rješenja mora biti kratak jasan i određen. Naime, u dispozitivu rješenja, koji se i izvršava, navedeno je da se nalaže tužilji da u roku od 20 dana od dana njegovog dostavljanja, ukloni objekat stanovanja jer nije pribavljeno rješenje o legalizaciji objekta shodno članu 170 stav 1 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, a nakon toga konstatuje se u stavu II

osporenog rješenja da se izvršenje rješenja o uklanjanju objekta osnovnog stanovanja može sprovesti nakon obezbjeđenja alternativnog smještaja, kao i da je prije izvršenja potrebno uraditi elaborat o rušenju, što je kontradiktorno. Navedenu povredu tuženi organ nije otklonio, već je prihvatajući rješenje kao zakonito i sam počinio povredu postupka. Ovo sa razloga što javnopravni organ ne može rješavati o pravima i obavezama na način da nalaže radnju rušenja objekta u roku od 20 dana, a izvršenju rješenja o uklanjanju objekta prethodi obezbjeđenje alternativnog smještaja u skladu sa odredbom člana 171 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, kod činjenice da se iz stanja u spisima predmeta ne može utvrditi da je isti obezbijeđen. Prilikom odlučivanja u ovoj stvari, Sud je imao u vidu i stanovište ovog suda iz presude U.br.847/19. iz navedenih razloga, Sud je tužbu uvažio i osporeno rješenje poništio, imajući u vidu da su počinjene povrede pravila postupka, koje su mogle uticati na odluku u ovoj upravnoj stvari. U ponovnom postupku tuženi organ će otkloniti nedostatke na koje je ukazano ovom presudom i nakon toga, shodno obavezi iz člana 56 Zakona o upravnom sporu („Sl.list CG”, br.56/16), donijeti novo, zakonito rješenje.”

Na navedeno rješenje žaliteljka je izjavila žalbu, ovom ministarstvu iz svih zakonom propisanih razloga. U žalbi, u bitnome navodi, da se predmetni objekat nalazi u njenom vlasništvu od 1975.godine, kada je izgrađeno prizemlje sadašnjeg objekta, koji u tom trenutku predstavlja kompletan stambeni prostor, sve do 2017.godine, kada je podignut I sprat na prizemnom dijelu objekta. Ukazuje na činjenicu da je I sprat počeo da se gradi u 2018.godini, u grubim građevinskim radovima i da tako izgleda i danas i da je predat zahtjev za legalizaciju kompletne kuće, koji proces još uvijek nije okončan, zbog čega smatra da je postupanje inspektora u ovom trenutku nezakonito i da je prekoračio granice svojih ovlašćenja, dok se ne okonča postupak legalizacije. Ukazuje da u Listu nepokretnosti postoji zabilježba da je objekat bez građevinske dozvole, da objekat postoji na orto-foto snimku iz 2018.godine, da postoji sva neophodna dokumentacija i elaborat etažne razrade br.164/18 ovjeren od strane tadašnje Uprave za nekretnine PJ Kotor, za legalizaciju objekta. Navodi da joj nije omogućeno učešće u postupku shodno članu 14 Zakona o upravnom postupku.

Predlaže da se žalba usvoji i traži naknadu troškova postupka na ime sastava i pisanja žalbe u iznosu od 400,00 e u skladu sa AT-om.

Ministarstvo prostornog planiranja, urbanizma i državne imovine, imajući u vidu navode citirane presude Suda, razmotrilo je ožalbeno rješenje, žalbu i spise predmeta, pa je odlučilo kao u dispozitivu rješenja, a ovo iz sledećih razloga:

Odredbom člana 22 stav 3 Zakona o upravnom postupku, propisano je da dispozitiv rješenja sadrži odluku o upravnoj stvari i mora biti sažet i jasan, dok je odredbom člana 170 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata propisano da bespravni objekat koji ne bude legalizovan u skladu sa ovim zakonom ukloniće se u skladu sa zakonom. Izvršenje rješenja o uklanjanju objekta osnovnog stanovanja može se sprovesti nakon obezbjeđenja alternativnog smještaja iz člana 171 ovog zakona.

Razmatrajući ožalbeno rješenje i spise predmeta ovo ministarstvo je utvrdilo da je prvostepeni organ učinio povredu postupka iz člana 22 stav 3 Zakona o upravnom postupku, jer je u dispozitivu rješenja, koji se i izvršava, navedeno da se nalaže tužilji da u roku od 20 dana od dana njegovog dostavljanja, ukloni objekat stanovanja jer nije pribavljeno rješenje o legalizaciji objekta shodno članu 170 stav 1 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, a nakon toga konstatuje se u stavu II osporenog rješenja da se izvršenje rješenja o uklanjanju objekta osnovnog stanovanja može sprovesti nakon obezbjeđenja alternativnog smještaja, kao i da je prije izvršenja potrebno uraditi elaborat o rušenju, što je kontradiktorno. Ovo sa razloga što prvostepeni organ ne može rješavati o pravima i obavezama na način da nalaže radnju rušenja objekta u roku od 20 dana, a izvršenju rješenja o uklanjanju objekta prethodi obezbjeđenje alternativnog smještaja, u skladu sa odredbom člana 171 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, kod činjenice da se iz stanja u spisima predmeta ne može utvrditi da je isti obezbijeđen. Prilikom odlučivanja u ovoj stvari, ovo ministarstvo ukazuje na stav Upravnog suda CG po istom pitanju – presuda, U.br.847/19 od 20.10.2020.godine.

Ocjenujući navode žalbe žaliteljke, shodno odredbama Zakona o upravnom postupku, ovo ministarstvo je našlo da su osnovani u dijelu koji se odnose na činjenicu da prvostepeni organ nije vodio računa o pokrenutom postupku legalizacije odnosno kod činjenice da je proces legalizacije predmetnog objekta u toku pred nadležnim organom opštine Kotor, što se može utvrditi uvidom na službenu internet stranicu nadležnog organa opštine Kotor, kao

i kod činjenice da se iz spisa predmeta ne može utvrditi da je prvostepeni organ obezbijedio alternativni smještaj shodno članu 171 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, zbog čega je i dispozitiv ožalbenog rješenja nejasan i neprecizan, kao i kontardiktoran sa stanjem u spisima predmeta. U dijelu navoda koji se odnosi na učešće stranke u postupku, isti je neosnovan, jer se iz zapisnika o inspekcijskom nadzoru, broj: 121-1-KO-532 od 09.08.2021.godine, može utvrditi da je žaliteljka prisusutovala predmetnoj kontroli i dala izjavu na zapisnik, koji je i svojeručno potpisala.

O zahtjevu za naknadu troškova postupka se ne može odlučiti u ovom postupku, uzevši u obzir odluku u dispozitivu ovog rješenja. Ovo iz razloga što je ovim rješenjem poništeno prvostepeno rješenje urbanističko-građevinskog inspektora Ministarstva ekologije, prostornog planiranja i urbanizma - Direktorata za inspekcijske poslove i licenciranje - Direkcije za inspekcijski nadzor, broj: UPI 12-269/1 od 16.08.2021 godine i predmet vraća istom organu na ponovni postupak i odlučivanje, zbog čega je jasno da postupak u predmetnoj stvari još uvijek nije završen, a što znači da o zahtjevu za naknadu troškova treba odlučiti u okviru rješenja donesenog od strane prvostepenog organa, nakon što se, u skladu sa nalozima drugostepenog rješenja, pred tim organom sprovede ponovni postupak. Uzevši u obzir navedeno, odnosno činjenicu da je ovaj organ našao da prvostepeno rješenje treba poništiti i vratiti na ponovni postupak i odlučivanje, to nije imao zakonsko ovlašćenje da donese odluku o troškovima postupka.

Ovo ministarstvo, je cijenjeći navode žalbe, našlo da su isti osnovani, te je odlučilo kao u dispozitivu rješenja - član 126 stav 7 Zakona o upravnom postupku.

Uputstvo o pravnoj zaštiti: Protiv ovog rješenja može se izjaviti tužba Upravnom sudu Crne Gore u roku od 20 dana od dana njegovog prijema.

NAČELNIK

Petar Vučinić